

[Waldorff]

ter hvordan indkomståret ligger. Der er andre muligheder, man selvfølgelig kan benytte, men det kan være, det kommer en anden gang.

Vi vil selvfølgelig gerne stemme for dette lovforslag, men vi tror ærlig talt, det er alt for optimistisk, når den socialdemokratiske ordfører ligesom antyder, at det skulle være muligt med en hurtig udvalgsbehandling. Jeg tror ærlig talt ikke, forslaget bliver gennemført. Det tror jeg ikke man kan bebrejde regeringens kamikazepilot, og jeg tror heller ikke engang, man får brug for boligministeren til at trampe i klaveret ved denne lejlighed. Jeg mener, det var fuldstændig tydeligt, at allerede de radikale lagde grunden til at springe fra det, som de tidligere havde sagt at de ville gå ind for. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde i april 1978, da VS' forslag blev behandlet, at han var enig i de intentioner, og nu måtte der også ske noget på dette område, nu gik den altså ikke længere. Præcis som hr. Bernhard Baunsgaard har sagt om rentefradragsretten ved en masse lejligheder. Men det, vi hørte fra de radikale i dag, var ikke noget om, at nu måtte man fastholde intentionerne om at begrænse disse skattecircusmuligheder. Det, vi hørte, var en principiel enighed – jeg tror faktisk ikke, der er meget i verden, som de radikale ikke er principielt enige i – men at man forudså en utrolig masse administrativt besvær hos skatteyderne, og man forudså, at det ville blive nødvendigt med nogle meget, meget langvarige og langtrækkende overgangsregler. Jeg tror faktisk, at det, der blev lagt op til, var, at de radikale simpelt hen ikke tør risikere skindet på denne sag. Det synes jeg er meget beklageligt, og det er ikke mindst beklageligt i betragtning af, at netop den vankelmodighed er lige præcis det argument, som også en socialdemokratisk regering vil kunne benytte på et tidspunkt for ikke at føre dette igennem, når man i øvrigt skal til efter eget udsagn at forhandle kriselovgivning med højrepartierne i folketinget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der kan fremføres ét argument for lovforslaget, nemlig at det øger muligheden for en skattemæssig kontrol. Men der kan anføres legio argumenter imod. Vi har hørt talrige af dem. Jeg skal såmænd ikke taget tingets tid

med at fremføre en hel masse argumenter imod lovforslaget. Jeg kan bare sige, at som forslaget ligger, vil kristeligt folkeparti ikke røre ved det med en ildtang.

Flygaard (DR):

Jeg skal med det samme sige, at retsforbundet ikke kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Men jeg vil i øvrigt gerne knytte nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Man taler om, at kontrolmulighederne vil blive forøget ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Det er vel muligt, men jeg tror ikke, at denne forøgelse er særlig stor, og vi mener heller ikke fra retsforbundets side, at denne meget begrænsede forøgelse af kontrolmulighederne i sig selv kan tilsige, at man skal gennemføre lovforslaget.

Der blev anført som en begrundelse for gennemførelsen af lovforslaget, at man så i højere grad fik en samtidighedsbeskatning. Omlægning af et regnskabsår fra kalenderåret til et andet tidspunkt, f.eks. 1. oktober eller 1. april, er egentlig et rent teknisk spørgsmål, der ikke gør den pågældende beskatning mere eller mindre samtidig.

Jeg vil gerne som et argument imod en vedtagelse af det foreliggende lovforslag pege på, at for alle dem, der i dag har skævt regnskabsår og i givet fald skulle have lagt regnskabet om til kalenderåret, ville der komme nogle omregningsproblemer, fordi der klart ville blive problemer med hensyn til at sondre, hvad der var løbende, normale driftsindtægter og driftsudgifter, og hvad man skulle henføre til kategorien af engangsudgifter og engangsinntægter. Det er i hvert fald den erfaring, jeg har fra den tid, jeg var ansat i statens ligningsdirektorat og i praksis arbejdede ude i et amtsligningsinspektorat.

Derimod har jeg en ganske klar opfattelse af – den tror jeg også er rigtig; den er også kommet til udtryk både fra erhvervslivets side og fra revisorside – at der vil komme en betydelig ophobning af arbejdet for revisorerne, idet man vil få det arbejde, der skal udføres, sammentrængt på en væsentlig kortere tid, end tilfældet er i dag. Det kan være strengt nok, men jeg tror, man i høj grad er med til at forøge dette problem, hvis lovforslaget går igennem.